

Posudek bakalářské práce (oponentský posudek)

téma: **Pohřební rituál u Olašských Romů**
autorka: **Anna Papíková**
vedoucí: **PhDr. Zbyněk Andrš, Ph.D.**

Bakalářská práce Anny Papíkové je z mého hlediska v několika ohledech mimořádným počinem. Studentka se zaměřila na velmi zajímavé, málo reflektované, obtížně dostupné a z hlediska poznání dnešního života olašských Romů cenné téma. Práce je mimořádně čtivá – přehledně strukturovaná a současně psaná kompaktně – teoretické ukotvení je vhodně propojeno s vlastními poznatky z výzkumu. Za touto prací je zcela zjevný velký kus práce.

Téma, které si studentka zvolila, jsou pohřební rituály u olašských Romů, na něž nahlíží jako na rituály. K tématu se autorka dostala díky zvláštním okolnostem: zná se s pracovníky pohřební služby, kteří se stali jejími prvními informanty a sdělovali jí, jakých zvláštností si v pohřebním rituálu olašských Romů všimli. Dále výzkum probíhal pomocí interview s hlavním informantem, panem Milanem Sztojkou, který jí vyprávěl o zvycích olašských Romů, především o těch, které se pojí se smrtí a s odchodem rodinného příslušníka.

Na práci je znát velké zaujetí studentky, snaha správně interpretovat a bezchybně citovat. Bohužel, v práci s literaturou nacházím zásadnější nedostatky, stejně jako v celé práci občasné mluvnické chyby, pro něž nelze práci hodnotit jako excelentní. Co se týče mluvnických chyb, mám na mysli např. „v české republice“ s malým č- (s. 26), chybný přepis slovenské věty, v níž „muž zomrel“ (s. 50), ovšem takových chyb není příliš mnoho. Zásadnější je problém, že odkaz na zdroj je v závorce vždy chybně tak, že je tečka před odkazem i za odkazem (dle Směrnice KSKA má být vždy pouze za odkazem). V seznamu literatury je zásadní chybou, že je číslovaný a autoři jsou uváděni kapitálkami (a to dokonce ve tvaru PŘÍJMENÍ, JMÉNO), což je v případě více autorů u jednoho zdroje velmi nepřehledné. Zdroje jsou kromě toho zbytečně číslované. Na knihu Milana Kováče a Arneho Manna je odkazováno celkem čtyřikrát, vždy jako by šlo jen o jednoho autora se dvěma příjmeními (Mann Kováč 2003), kniha *Černobilý život* je chybně připsána Mileně Hübschmannové, jako by tato byla editorkou (tou byla Zdeňka Jařabová), časopis *Ethnologia actualis* není vydáván Univerzitou Pardubice, ale Univerzitou sv. Cyrila a Metoda v Trnavě.

Krom těchto spíše technických chyb je závažnější občasná chyba, kdy čtenáři není jasné, kde začíná parafráze a co jsou ještě myšlenky (či postřehy) autorky – např. s. 28 – odkaz na Andrš 2016: 75 – má jít o nepřímou citaci, není ovšem jasné, kde začíná, zato je u odkazu zcela zbytečně dovětek „volně přeloženo autorkou práce“ – což je jasné již z toho, že nejde o citaci přímou, neb jinak by citovaná věta byla v uvozovkách. Na s. 32 jsou koncové uvozovky, ale chybí počáteční – opět ukázka chyby v citačním úzu.

Z odborného hlediska považuji za nešťastné, že autorka nereflektuje, o jaké subetnické skupině Romů vyčtené informace porovnává se svými zjištěními – občas mám dojem, že srovnává nesrovnatelné (Mann, Kováč vs. Sztojka – s. 32, Lacková vs. Sztojka – s. 44).

Celkově je však práce na dobré až výborné úrovni.

Vzhledem k výše uvedenému práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit mezi stupni B–C.

Mgr. Lada Viková

Pardubice 6. 8. 2019